

EESTI VABARIIGI

JA

ANDORRA VÜRSTIRIIGI

VAHELINE

TULU- JA KAPITALIMAKSUDEGA TOPELTMAKSUSTAMISE

VÄLTIMISE NING MAKSUDEST HOIDUMISE JA

MAKSUPETTUSTE

TÕKESTAMISE LEPING

Eesti Vabariik ja Andorra Vürstiriik,

soovides edasi arendada majandussuhteid ja edendada maksukoostööd;

kavatsedes sõlmida tulu- ja kapitalimaksudega topeltnmaksustamise vältimise lepingu, ilma et see tooks kaasa võimalusi tulu maksustamata jätmiseks või maksusumma vähendamiseks maksupettuste või maksudest hoidumise kaudu (sealhulgas maksulepingu kuritarvitustega, mille eesmärk on kolmandate jurisdiktsioonide residentidele selles lepingus sätestatud soodustuste võimaldamine),

on kokku leppinud järgmises.

ARTIKKEL 1

LEPINGU SUBJEKT

1. Lepingut kohaldatakse isikule, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi resident.
2. Lepingus loetakse lepinguosalise riigi maksuseaduste alusel täielikult või osaliselt maksustamise mõttes läbipaistva üksuse tulu või sellise üksuse kaudu saadud tulu lepinguosalise riigi residendi tuluks vaid ulatuses, milles see lepinguosaline riik käsitab seda tulu maksustamise eesmärgil selle lepinguosalise riigi residendi tuluna.

ARTIKKEL 2

LEPINGU ESE

1. Lepingut kohaldatakse lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse kehtestatud tulu- ja kapitalimaksudele, sõltumata nende kogumise viisist.
2. Tulu- ja kapitalimaksuna käsitatakse tulult või varalt või nende osadelt, sealhulgas vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud kasult ning vara väärtuse kasvult võetavat maksu.
3. Maksud, millele lepingut eelkõige kohaldatakse, on:
 - a) Andorras:
 - i) juriidilise isiku tulumaks (*impost sobre societats*);
 - ii) füüsilise isiku tulumaks (*impost sobre la renda de les persones fisiques*);
 - iii) mitteresidendi tulumaks (*impost sobre la renda dels no-residents fiscals*);(edaspidi *Andorra maks*).
 - b) Eestis tulumaks.
4. Lepingut kohaldatakse ka samasele või sama laadi maksule, mis kehtestatakse olemasoleva maksu asemele või sellele lisaks pärast lepingu allakirjutamist. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud teevad teineteisele teatavaks maksuseaduste iga tähtsa muudatuse.

ARTIKKEL 3 PÕHIMÕISTED

1. Kui kontekst ei nõua teisiti, kasutatakse lepingus mõisteid järgmises tähenduses:
 - a) *Andorra* tähendab Andorra Vürstiriiki ja geograafilises mõttes Andorra Vürstiriigi territooriumi;
 - b) *Eesti* tähendab Eesti Vabariiki ning geograafilises mõttes Eesti territooriumi ja territoriaalmerega külgnevaid alasid, sealhulgas merepõhja, maapõue ja nende loodusvarasid, mille suhtes teostab Eesti riigisisese ja rahvusvahelise õiguse kohaselt suveräänseid õigusi ja jurisdiktsiooni;
 - c) *lepinguosaline riik* ja *teine lepinguosaline riik* on kontekstist olenevalt kas Eesti või Andorra;
 - d) *isik* hõlmab füüsilist isikut, äriühingut ja muud isikute ühendust;
 - e) *äriühing* on juriidiline isik või muu üksus, mida maksustatakse kui juriidilist isikut;
 - f) *ettevõtja* mõistet kohaldatakse mis tahes äritegevuse suhtes;
 - g) *lepinguosalise riigi ettevõtja* ja *teise lepinguosalise riigi ettevõtja* tähendab kontekstist olenevalt kas ühe või teise lepinguosalise riigi residendi ettevõtlust;
 - h) *rahvusvaheline vedu* on mere- või õhuvedu, välja arvatud juhul, kui laeva või õhusõidukit käitatakse ainult ühe lepinguosalise riigi eri kohtade vahel ja laeva või õhusõidukit käitav ettevõtja ei ole selle riigi ettevõtja;
 - i) *pädev ametiisik* on:
 - i) Andorras rahandusminister või tema volitatud esindaja;
 - ii) Eestis rahandusminister või tema volitatud esindaja;
 - j) *kodanik* on
 - i) lepinguosalise riigi kodakondsusega füüsiline isik ja
 - ii) juriidiline isik või isikute ühendus, mis on asutatud selle lepinguosalise riigi seaduste alusel;

k) *äritegevus* hõlmab kutsetegevust ja muud ettevõtlust.

2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingut kohaldades selles määratlemata mõistet ja kui kontekstist ei tulene teisiti, lähtub ta lepingus käsitletud maksudega seotud mõistet tõlgendades selle lepinguosalise riigi seadustes sellel ajal kasutatud määratlusest; maksuseadustes määratletud mõisted on ülimuslikud teistes seadustes määratletud mõistete suhtes.

ARTIKKEL 4

RESIDENT

1. Lepingus tähendab termin *lepinguosalise riigi resident* isikut, kes on selle lepinguosalise riigi seaduste alusel maksukohustuslane oma elu- või asukoha, juhtkonna asukoha, asutamise koha või muu sellise kriteeriumi järgi; termin hõlmab ka lepinguosalist riiki, selle kohaliku omavalitsuse üksust või muud haldusüksust ning selles riigis asutatud ning järelevalve all olevat investeerimis- või pensionifondi. Termin ei hõlma isikut, kes on selle lepinguosalise riigi maksukohustuslane üksnes seetõttu, et tema tuluallikas või vara asub selles lepinguosalisel riigis.

2. Kui lõike 1 kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, määratakse tema staatus järgmiselt:

- a) ta on ainult selle riigi resident, kus tal on kodu; kui tal on kodu mõlemas riigis, siis on ta üksnes selle riigi resident, millega tal on tihedamad isiklikud ja majanduslikud sidemed (eluliste huvide keskus);
- b) kui eluliste huvide keskust ei ole võimalik kindlaks määrata või tal ei ole kodu kummaski riigis, siis on ta selle riigi resident, kus ta tavaliselt viibib;
- c) kui isik viibib tavaliselt mõlemas riigis või kui ta ei viibi tavaliselt kummaski neist, siis on ta selle riigi resident, mille kodanik ta on;
- d) kui isik on mõlema riigi kodanik või kui ta ei ole kummagi riigi kodanik, lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel.

3. Kui isik on lõike 1 kohaselt mõlema lepinguosalise riigi resident, siis lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad kokkuleppe teel kindlaks määrata, millise lepinguosalise riigi residendina isikut lepingu tähenduses käsitatakse, arvestades isiku kõrgeima juhtimisorgani asukohta, asutamise või muul moel moodustamise kohta või muud asjaomast tegurit; see ei kehti füüsilise isiku kohta. Kui kokkuleppele ei jõuta, ei anta sellele isikule lepingus ettenähtud maksusoodustusi ega -vabastusi, välja arvatud ulatuses ja viisil, milles lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad kokku leppida.

ARTIKKEL 5

PÜSIV TEGEVUSKOHT

1. Lepingus tähendab termin *püsiv tegevuskoht* äritegevuse kindlat kohta, mille kaudu toimub täielikult või osaliselt ettevõtja äritegevus.
2. *Püsivaks tegevuskohaks* peetakse esmajoonel:
 - a) juhtkonna asukohta;
 - b) filiaali;
 - c) kontorit;
 - d) tehast;
 - e) töökoda;
 - f) kaevandust, nafta- või gaasipuurauku, karjääri või muud loodusvarade kaevandamise kohta ja
 - g) põllumajandus-, karjakasvatus- või metsandustegevust.
3. Ehitusplatsi ja ehitus- või seadmestamistööd käsitatakse püsiva tegevuskohana üksnes juhul, kui seal tegutsetakse või selliseid töid tehakse üle 12 kuu.
4. Selle artikli eelmistest lõigetest olenemata ei peeta püsivaks tegevuskohaks:
 - a) ehitise kasutamist üksnes ettevõtjale kuuluva kauba ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
 - b) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes ladustamiseks, väljapanekuks või kohaletoimetamiseks;
 - c) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes selleks, et seda teisele ettevõtjale töötlemiseks anda;
 - d) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes selleks, et ettevõtjale kaupa osta või teavet koguda;
 - e) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes ettevõtja toimimiseks vajaliku muu tegevuse eesmärgil;

- f) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes mitme punktides a–e nimetatud tegevuse jaoks,

tingimusel, et äritegevuse kindla koha tegevus või punkti f puhul selliste tegevuste kogum on ettevalmistava või abistava iseloomuga.

5. Kui isik tegutseb lepinguosalises riigis ettevõtja nimel ning tavaliselt sõlmib lepinguid või tal on esmatähtis roll selliste lepingute sõlmimise ettevalmistamisel, mida ettevõtja tavaliselt sõlmib olulisi muudatusi tegemata, ning need lepingud on sõlmitud:

- a) ettevõtja nimel või
- b) ettevõtja omandis või kasutuses oleva vara omandi üleandmiseks või sellele varale kasutusõiguse andmiseks või
- c) teenuste osutamiseks ettevõtja poolt,

siis selle artikli lõigetest 1 ja 2 olenemata, kuid arvestades selle artikli lõiget 6, on ettevõtjal selles lepinguosalises riigis püsiv tegevuskoht nende tegevuste kaudu, mida see isik ettevõtja jaoks teeb; sätet ei kohaldata, kui sellise isiku tegevus piirdub selle artikli lõikes 4 loetletud eesmärkidel tehtavate toimingutega, mis ei muuda äritegevuse kindla koha kaudu toimuvat tegevust lõike 4 tähenduses püsivas tegevuskohas toimuvaks.

6. Ettevõtjal ei ole lepinguosalises riigis püsivat tegevuskohta, kui tema äritegevus selles riigis toimub ainult maakleri, komisjonäri või muu sõltumatu vahendaja kaudu ja selle isiku tegevust võib käsitada tema tavapärase äritegevusena.

7. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing kontrollib või teda kontrollitakse teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu poolt või kui äriühingu tegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil teises lepinguosalises riigis, ei anna see alust käsitada üht äriühingut teise äriühingu püsiva tegevuskohana.

ARTIKKEL 6

KINNISVARATULU

1. Tulu (sealhulgas põllumajandusest või metsandusest saadud tulu), mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib maksustada see teine riik.

2. Termin *kinnisvara* määratletakse vara asukoha riigi seaduste alusel. Termin hõlmab igal juhul kinnisasja päraldist, eluskarja, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat seadet,

maaomandit käsitleva seadusega sätestatud õigust, kinnisvara kasutusvaldust ning õigust saada muutuvat või kindlat tasu maavara leiukoha ja loodusvara kasutamise või kasutusõiguse eest või muud kinnisvaraga seotud nõudeõigust. Kinnisvarana ei käsitata laeva ega õhusõidukit.

3. Lõiget 1 kohaldatakse ka kinnisvara isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulule.

4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse ka ettevõtluses kasutatavast kinnisvarast saadud tulule.

ARTIKKEL 7

ÄRIKASUM

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumi maksustab ainult see riik, välja arvatud juhul, kui ettevõtja tegeleb äritegevusega teises lepinguosalises riigis seal asutatud püsiva tegevuskoha kaudu. Kui ettevõtja tegutseb püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, võib selles teises riigis maksustada kasumiosa, mida saab omistada püsivale tegevuskohale lõike 2 kohaselt.

2. Selles artiklis ja artiklis 22 käsitatakse lepinguosalises riigis lõikes 1 nimetatud püsivale tegevuskohale omistatava kasumina seda kasumit, mida püsiv tegevuskoht eeldatavasti saaks, eeskätt tema tehingutest ettevõtja teiste osadega, kui ta oleks eraldiseisev ja sõltumatu ettevõtja, kes tegutseb samadel või sama laadi tingimustel samal või sama laadi tegevusalal, võttes arvesse ettevõtja püsiva tegevuskoha ja ettevõtja teiste osade kaudu täidetud funktsioone, kasutatud varasid ja võetud riske.

3. Kui lepinguosaline riik korrigeerib lõike 2 kohaselt ühe lepinguosalise riigi püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit ja asjakohaselt maksustab ettevõtja kasumi, mida on maksustatud teises lepinguosalises riigis, korrigeerib see teine lepinguosaline riik topeltmaksustamise vältimiseks vajalikus ulatuses kasumilt tasutavat maksusummat. Maksusummat korrigeerides peavad lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vajaduse korral teineteisega nõu.

4. See artikkel ei mõjuta lepingu teiste artiklite kohaldamist, kui kasum hõlmab nendes teistes artiklites käsitletud tulu.

ARTIKKEL 8

RAHVUSVAHELINE MERE- JA ÕHUVEDU

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumit laeva või õhusõiduki käitamisest rahvusvahelistes vedudes maksustab ainult see riik.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka kasumile, mis on saadud osalusest puulis või muud liiki ühises äritegevuses või rahvusvahelises transpordiagentuuris.

ARTIKKEL 9

SEOTUD ETTEVÕTJAD

1. Kui

- a) lepinguosalise riigi ettevõtja osaleb otse või kaudselt teise lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollib ettevõtjat või kui tal on osalus ettevõtja osa- või aktsiakapitalis või
- b) samad isikud osalevad otse või kaudselt mõlema lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollivad ettevõtjaid või kui neil on osalus mõlema ettevõtja osa- või aktsiakapitalis

ning kui ettevõtjad järgivad omavahelistes äri- ja rahandussuhetes sõltumatute ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, mille tõttu jääb ettevõtja kasum eeldatavast väiksemaks, loetakse ettevõtja kasumiks eeldatav kasum ja see maksustatakse asjakohaselt.

2. Kui lepinguosaline riik arvab oma ettevõtja kasumi hulka ja asjakohaselt maksustab tulu, mida on teises lepinguosalises riigis maksustatud selle lepinguosalise riigi ettevõtja kasumina ja mille oleks saanud esimesena nimetatud riigi ettevõtja, kui ettevõtjad oleksid omavahelistes suhetes järginud sama laadi tingimusi nagu sõltumatud ettevõtjad, korrigeerib see teine riik kasumilt tasutavat maksusummat. Maksusummat korrigeerides arvestatakse lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud peavad vajaduse korral teineteisega nõu.

ARTIKKEL 10

DIVIDEND

1. Dividendi, mida lepinguosalise riigi residendist äriühing maksab teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Dividendi võib selle lepinguosalise riigi seaduste kohaselt maksustada ka lepinguosaline riik, kus dividendi maksev äriühing on resident; kui dividendi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või dividendilt võetava maksu määr ületada:

- a) 7 protsenti dividendi brutosummast, kui dividendi saaja on füüsiline isik;
- b) 0 protsenti dividendi brutosummast kõigil muudel juhtudel.

Lõiget ei kohaldata äriühingu selle kasumi maksustamisele, millest dividendi makstakse.

3. Selles artiklis käsitatakse *dividendina* tulu osalusest või muust õigusest, mis ei ole võlanõue, ning teistest õigustest saadavat tulu, mida maksustatakse nagu osalusest saadud tulu selle riigi seaduste kohaselt, kus kasumit jaotav äriühing on resident.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist dividendisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, mille resident dividendi maksev äriühing on, ning ta saab dividendi seoses püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Kui lepinguosalise riigi residendist äriühing saab tulu teisest lepinguosalisest riigist, ei või see teine riik maksustada äriühingu makstavat dividendi ega jaotamata kasumit, kuigi need sisaldavad tulu, mis on tekkinud selles teises riigis; see ei kehti teise lepinguosalise riigi residendile makstava dividendi kohta ega selliselt osaluselt makstava dividendi kohta, mis on seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskohaga.

ARTIKKEL 11

INTRESS

1. Intressi, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Lepinguosalises riigis tekkivat intressi võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see riik; kui intressi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või intressilt võetava maksu määr ületada:

- a) 7 protsenti intressi brutosummast, kui intressi saaja on füüsiline isik;
- b) 0 protsenti intressi brutosummast kõigil muudel juhtudel.

3. Selles artiklis käsitatakse *intressina* tulu võlanõudest, olenemata sellest, kas nõue on hüpoteegiga tagatud, ja sellest, kas nõue annab õiguse võlgniku kasumile, ja eelkõige tulu valitsuse võlakirjadest või muudest võlakohustustest ning nendega seotud maksetest. Termin *intress* ei hõlma artikli 10 kohaselt dividendina käsitatavat tulu. Hilinenud makse eest võetavat viivist selle artikli tähenduses intressina ei käsitata.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist intressisaaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus intress tekib ja kus ta saab intressi püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusega seotud võlanõudelt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Intress on tekkinud lepinguosalises riigis, kui intressi maksab selle riigi resident. Kui võlgnevus, millelt intressi makstakse, on seotud püsiva tegevuskohaga ning kui intressikulu kannab püsiv tegevuskoht, on intress tekkinud püsiva tegevuskoha riigis, olenemata sellest, kas intressi maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.

6. Kui intressi maksja ja intressi saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab võlanõude eest makstava intressi summa seda summat, milles oleksid intressi maksja ja intressi saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud intress maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

ARTIKKEL 12

LITSENTSITASU

1. Litsentsitasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residendile, võib maksustada see teine riik.

2. Nimetatud litsentsitasu võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see lepinguosaline riik, kus litsentsitasu tekib; kui litsentsitasu saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või litsentsitasult võetava maksu määr ületada 5 protsenti litsentsitasu brutosummast.

3. Selles artiklis käsitatakse litsentsitasuna makset, mida saadakse kirjandus- või kunstiteose (sealhulgas kinofilm) või teadustöö autoriõiguse, patendi, kaubamärgi, disaini või mudeli, plaani, salajase valemi või protsessi kasutamise või kasutamise õiguse eest või tööstusliku, kaubandusliku või teaduslase oskusteabe eest.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residendist litsentsitasu saaja äritegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus litsentsitasu tekib ja kus ta saab litsentsitasu püsiva tegevuskoha kaudu toimivas äritegevuses kasutatavast õigusest või varast. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

5. Litsentsitasu on tekkinud lepinguosalises riigis, kui litsentsitasu maksja on selle riigi resident. Kui litsentsitasu maksmise kohustus on seotud püsivas tegevuskohas toimuva äritegevusega ning litsentsitasu maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht, on litsentsitasu tekkinud püsiva tegevuskoha riigis, olenemata sellest, kas litsentsitasu maksja on lepinguosalise riigi resident või mitte.

6. Kui litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja või nende mõlema ja muu isiku erisuhte tõttu ületab eseme kasutamise, kasutamise õiguse või oskusteabe eest makstav litsentsitasu seda summat, milles oleksid litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud litsentsitasu maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

ARTIKKEL 13

KASU VARA VÕÕRANDAMISEST

1. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab artiklis 6 määratletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisest, võib maksustada see teine riik.
2. Kasu, mida lepinguosalise riigi ettevõtja saab sellise vallasvara võõrandamisest, mida ta kasutab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses, või püsiva tegevuskoha (eraldi või koos ettevõttega) võõrandamisest, võib maksustada selles teises riigis.
3. Kasu, mida lepinguosalise riigi ettevõtja saab sellise laeva või õhusõiduki võõrandamisest, mida ta käitab rahvusvahelistes vedudes, või sellise laeva või õhusõiduki käitamisega seotud vallasvara võõrandamisest, maksustab ainult see riik.
4. Kasu, mida lepinguosalise riigi resident saab osaluse võõrandamisest äriühingus või muu võrreldava osaluse võõrandamisest, võib maksustada teine lepinguosaline riik, kui osaluse väärtus tuleneb ükskõik millisel ajal 365 päeva jooksul enne võõrandamist üle 50 protsendi ulatuses otse või kaudselt teises lepinguosalises riigis asuvast artiklis 6 määratletud kinnisvarast.
5. Eelmistes lõigetes käsitlemata vara võõrandamisest saadava kasu maksustab ainult lepinguosaline riik, mille resident on vara võõrandaja.

ARTIKKEL 14

PALGATÖÖ

1. Lepinguosalise riigi residendi palka ja töösuhtest saadud muud tasu maksustab ainult see riik, arvestades artikleid 15, 17 ja 18. Kui lepinguosalise riigi resident on töötanud ka teises lepinguosalises riigis, võib selles teises riigis teenitud tasu maksustada see teine riik.
2. Lõikest 1 olenemata maksustab lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis töösuhtest saadud tasu ainult esimesena nimetatud riik, kui kõik järgnevad tingimused on täidetud:
 - a) tasu saaja viibib teises lepinguosalises riigis kokku kuni 183 päeva majandusaastal algava või lõppeva kaheteistkümnekuulise ajavahemiku jooksul;
 - b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse selle tööandja nimel, kes ei ole teise lepinguosalise riigi resident, ja

- c) tasu ei maksta tööandja teises lepinguosalises riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või selle püsiva tegevuskoha arvel.

3. Selle artikli eelmistest lõigetest olenemata võib lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistel vedudel käitataval laeval või õhusõidukil töötamise eest saadud tasu maksustada see riik.

ARTIKKEL 15

JUHATUSE LIIKME TASU

Juhatuse liikme tasu ja muud seda laadi maksed, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residendist äriühingu juhatuse või muu samalaadse organi liikmena, võib maksustada see teine riik.

ARTIKKEL 16

MEELELAHUTAJA JA SPORTLASE TULU

1. Artiklist 14 olenemata võib lepinguosalise riigi residendi tulu, mida ta saab teises lepinguosalises riigis meelelahutajana teatris, filmis, raadios, televisioonis või mujal esinemise eest või muusiku või sportlasena tegutsedes, maksustada see teine riik.

2. Artiklitega 7 ja 14 ei ole vastuolus, kui meelelahutaja või sportlase tulu, mis laekub tema asemel mõnele teisele isikule, maksustab lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane tegutseb.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata meelelahutaja või sportlase tulule, mille ta saab tegevuse eest lepinguosalises riigis, kui tema külastust sellesse riiki rahastatakse peamiselt ühe või mõlema lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse vahenditest. Sel juhul maksustab tulu ainult see lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane on resident.

ARTIKKEL 17

PENSION

Lepinguosalise riigi residendile makstud pensioni ja muud seda laadi tasu maksustab ainult see riik; see ei kehti artikli 18 lõikes 2 nimetatud pensioni kohta.

ARTIKKEL 18

AVALIK TEENISTUS

1. a) Palka ja muud tasu, mida lepinguosaline riik, selle kohaliku omavalitsuse üksus või muu haldusüksus maksab isikule riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse asutuses töötamise eest, maksustab ainult see riik.

 b) Sellist palka ja muud tasu maksustab ainult teine lepinguosaline riik, kui isik on töötanud selles riigis ja ta on selle riigi resident ning täidetud on üks järgnevatest tingimustest:

 i) ta on selle riigi kodanik või
 ii) tema residentsus tuleneb ka muust asjaolust kui töötamine.

2. a) Pensioni, mida lepinguosaline riik, selle kohaliku omavalitsuse üksus või muu haldusüksus maksab või mida nende loodud fondidest makstakse isikule töötamise eest selle riigi, omavalitsusüksuse või muu haldusüksuse asutuses, maksustab olenemata lõikest 1 ainult see riik.

 b) Sellist pensioni ja muud tasu maksustab ainult teine lepinguosaline riik, kui pensioni saaja on teise riigi resident ja kodanik.

3. Lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse äritegevusega seotud töö eest saadud palgale, pensionile ja muule tasule kohaldatakse artikleid 14, 15, 16 ja 17.

ARTIKKEL 19

ÜLIÕPILASE TULU

Lepinguosaline riik ei maksusta tema territooriumil üksnes õpingutel või praktilal viibiva üliõpilase või praktikandi ülalpidamiseks, õpinguteks või praktikaks tehtavaid väljamakseid, kui isik on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne õppima või praktikale asumist ja väljamakse tehakse väljaspool õppimis- või praktikakoha riiki asuvast allikast.

ARTIKKEL 20

MUU TULU

1. Lepinguosalise riigi residendi tulu, mida lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustab olenemata tulu tekkimise kohast ainult see lepinguosaline riik.
2. Lõiget 1 ei kohaldata tulule, mida lepinguosalise riigi resident saab teises

lepinguosalistes riigis püsiva tegevuskoha kaudu tegutsedes, kui õigused või vara, millest tulu on tekkinud, on seotud püsiva tegevuskohaga; lõiget ei kohaldata artikli 6 lõikes 2 määratletud kinnisvarast saadud tulule. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7.

ARTIKKEL 21

KAPITAL

1. Artiklis 6 määratletud kinnisvarast koosnevat vara, mis kuulub lepinguosalise riigi residendile ja asub teises lepinguosalistes riigis, võib maksustada see teine riik.
2. Vallasvara, mis on osa lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalistes riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses kasutatavast varast, võib maksustada see teine riik.
3. Lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelises veos kasutatava laeva ja õhusõiduki ning nende kasutamisega seotud vallasvara maksustab ainult see riik.
4. Lepinguosalise riigi residendi muu vara maksustab ainult see riik.

ARTIKKEL 22

TOPELTMAKSUSTAMISE KÕRVALDAMINE

1. Võttes arvesse Andorra seaduste topeltmaksustamise kõrvaldamise sätteid, mis ei mõjuta käesolevat üldpõhimõtet, kõrvaldatakse topeltmaksustamine järgmiselt:
 - a) kui Andorra resident saab tulu või kui tal on vara, mida lepingu kohaselt võib maksustada Eestis, lubab Andorra oma residendi maksust maha arvata summa, mis võrdub Eestis tasutud maksuga. Mahaarvatav summa ei ületa Andorra maksu seda osa, mis on arvutatud enne maksusumma mahaarvamist Eestist saadud tulult või seal omatavalt varalt;
 - b) kui Andorra resident saab tulu või kui tal on vara, mis lepingu kohaselt on Andorras maksust vabastatud, võib Andorra residendi ülejäänud tulult või varalt maksusumma arvutamisel võtta arvesse maksust vabastatud tulu või vara.
2. Eestis välditakse topeltmaksustamist kooskõlas Eesti seadustega ja arvestades nendes seadustes nimetatud piirangutega (mida võidakse aeg-ajalt muuta muutmata üldpõhimõtet) järgmiselt:
 - a) kui Eesti resident saab tulu või kui tal on vara, mida lepingu kohaselt on maksustatud Andorras, vabastab Eesti selle tulu või vara maksust, võttes arvesse punkte b ja c;

- b) kui Eesti resident saab tulu, mida võib artiklite 10, 11 ja 12 lõike 2 või artikli 16 lõigete 1 ja 2 kohaselt maksustada Andorras, lubab Eesti selle residendi tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub Andorras tasutud maksuga. Mahaarvatav summa ei ületa tulumaksu seda osa, mis on arvatud enne maksusumma mahaarvamist tulult, mida võib maksustada Andorras;
- c) kui Eesti residendi saadud tulu või vara on lepingu kohaselt Eestis maksust vabastatud, võib Eesti sellest hoolimata residendi ülejäänud maksukoormuse arvutamisel vabastatud tulu või vara osa arvesse võtta.

ARTIKKEL 23

VÕRDNE KOHTLEMINE

1. Lepinguosaline riik maksustab teise lepinguosalise riigi kodanikku ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevaid nõudeid samamoodi nagu oma kodanikule samadel asjaoludel. Seda sätet kohaldatakse olenemata artiklist 1 ka isikule, kes ei ole kummagi lepinguosalise riigi resident.
2. Lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalises riigis asuvat püsivat tegevuskohta maksustatakse samadel alustel kui teise lepinguosalise riigi samal tegevusalal tegutsevat ettevõtjat.
3. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib maksustatavat kasumit kindlaks määrates sellest maha arvata teise lepinguosalise riigi residendile makstud intressi, litsentsitasu ja muu väljamakse samadel alustel nagu oma riigi residendi puhul; sätet ei kohaldata artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõikes 6 ega artikli 12 lõikes 6 nimetatud juhtudel. Sarnaselt võib lepinguosalise riigi ettevõtja maksustatavat vara arvestades sellest maha arvata kohustused teise lepinguosalise riigi residendi ees samadel alustel nagu kohustused oma riigi residendi ees.
4. Lepinguosalise riigi ettevõtjat, mida kontrollib otse või kaudselt teise lepinguosalise riigi resident või milles teise lepinguosalise riigi residendil on otsene või kaudne osalus, ei maksustata kõrgemalt ega esitata talle maksustamisega seotud lisanõudeid võrreldes sama lepinguosalise riigi samalaadse ettevõtjaga.
5. Seda artiklit ei tõlgendata kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residendile tema perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu samasugust maksusoodustust, -vabastust või -vähendust, mida ta võimaldab oma residendile.
6. Seda artiklit kohaldatakse olenemata artiklist 2 kõigile maksudele.

ARTIKKEL 24

VASTASTIKUSE KOKKULEPPE MENETLUS

1. Kui isik arwab, et lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole lepinguga kooskõlas, võib ta lepinguosaliste riikide õigusaktidest sõltumata esitada kaebuse kummagi lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule. Kaebus tuleb esitada kolme aasta jooksul alates päevast, mil teatati lepingut rikkuvat maksustamist põhjustavast tegevusest.

2. Kui kaebus on pädeva ametiisiku arvates õigustatud ja ta ei leia rahuldavat lahendust, püüab ametiisik juhtumi lahendada vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi pädeva ametiisikuga, järgides põhimõtet, et lepingut rikkuvat maksustamist tuleb vältida. Kokkulepe täidetakse lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata.

3. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkivad küsimused lahendada vastastikusel kokkuleppel. Topeltmaksustamise vältimiseks võivad nad teineteisega nõu pidada ka lepingus käsitlemata juhtudel.

4. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad eelmistes lõigetes käsitletud kokkuleppele jõudmiseks suhelda teineteisega vahetult, sealhulgas pädevatest ametiisikutest või nende esindajatest moodustatud ühiskomisjoni kaudu.

5. Kui

- a) isik on lõike 1 kohaselt esitanud lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule kaebuse ühe või mõlema lepinguosalise riigi tegevuse kohta, mis põhjustas maksustamist, mis ei olnud lepinguga kooskõlas, ja
- b) pädevad ametiisikud ei suuda lõike 2 alusel kokkuleppele jõuda kahe aasta jooksul alates kogu nõutud teabe mõlemale pädevale ametiisikule esitamise kuupäevast,

esitatakse lahendamata küsimused isiku kirjalikul nõudmisel vahekohtule. Lahendamata küsimusi ei esitata vahekohtule, kui samas asjas on ühel lepingupoolel olemas kohtu- või kohtueelse vaidlusorgani otsus. Vahekohtu otsus on siduv mõlemale lepinguosalisele riigile ja see täidetakse nende lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata, välja arvatud juhul, kui asjasse otseselt puutuv isik ei nõustu vahekohtu otsuse rakendamiseks sõlmitud vastastikuse kokkuleppega. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud lepivad selle lõike kohaldamise viisi kokku vastastikuse kokkuleppe menetluse käigus.

ARTIKKEL 25

TEABEVAHETUS

1. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vahetavad lepingu täitmiseks või riigisiseste õigusaktide kohaldamiseks eeldatavalt asjakohast teavet lepinguosalises riigis või selle kohaliku omavalitsuse üksuses kehtestatud maksude kohta tingimusel, et maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Artiklid 1 ja 2 teabevahetust ei piira.
2. Lepinguosaline riik käsitab lõike 1 alusel saadud teavet salajasena samamoodi nagu oma õigusaktide alusel saadud teavet ja avaldab seda üksnes isikule ja ametiasutusele (sealhulgas kohtud ja haldusasutused), kes lõikes 1 nimetatud makse määrab, kogub või sisse nõuab või maksudega seotud kaebusi lahendab või eeltoodu üle järelevalvet teostab. Selline isik või ametiasutus kasutab teavet ainult eelloetletud eesmärkidel. Teavet võib avaldada avalikul kohtuistungil või kohtuotsuses. Eelnevast olenemata võib lepinguosaline riik saadud teavet kasutada teistel eesmärkidel, kui seda lubavad mõlema lepinguosalise riigi õigusaktid ja teavet edastava lepinguosalise riigi pädev ametiisik annab selleks nõusoleku.
3. Lõikeid 1 ja 2 ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:
 - a) rakendada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;
 - b) anda teavet, mis ei ole lepinguosaliste riikide seaduste alusel või tavapärasel haldusmenetluses kättesaadav;
 - c) anda teavet, mis sisaldab äri-, tööstus- või ametisaladust või käsitleb kaubavahetust, või teavet, mille avaldamine on vastuolus avaliku korraga.
4. Kui lepinguosaline riik on selle artikli kohaselt taotlenud teavet, siis teine lepinguosaline riik võtab teabe saamiseks meetmeid ka juhul, kui see teine riik ei vaja sellist maksualast teavet enda tarbeks. Eelmises lauses sätestatud kohustus on piiratud lõikega 3, kuid seda piirangut ei või ühelgi juhul tõlgendada kui lepinguosalise riigi õigust keelduda teabe andmisest ainult riigisisese huvi puudumise tõttu.
5. Lõiget 3 ei tõlgendata lepinguosalise riigi võimalusena keelduda teabe andmisest ainult seetõttu, et teabe valdaja on pank, muu finantsasutus, esindajakonto omanik, esindaja või usaldusisik või teave puudutab osalust isikus.

ARTIKKEL 26

DIPLOMAATILISE ESINDUSE JA KONSULAARASUTUSE TÖÖTAJA

Lepingut ei kohaldata diplomaatilise esinduse ega konsulaarasutuse töötaja rahalistele soodustustele, mis on ette nähtud rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud normide ja erikokkulepete alusel.

ARTIKKEL 27

SOODUSTUSTE PIIRAMINE

1. Olenemata lepingu teistest sätetest, ei anta lepingus tulu suhtes ettenähtud soodustust, kui kõikide asjaolude põhjal on mõistlik järeldada, et soodustuse saamine oli otseselt või kaudselt selle soodustuse saamiseni viinud tehingu üks peamistest eesmärkidest; see ei kehti juhul, kui nendel asjaoludel soodustuse andmine vastab lepingu asjakohaste sätete eesmärgile. Enne lepinguosalise riigi residendile soodustuste andmisest keeldumist teises lepinguosalises riigis eelmises lauses toodud põhjusel, teavitab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik sellest esimesena mainitud riigi pädevat ametiisikut.

2. Kui lõike 1 alusel on keeldutud isikule lepingus ettenähtud soodustuse andmisest, võib lepinguosalise riigi pädev ametiisik, kes oleks selle soodustuse andnud, sellegipoolest isiku taotlusel käsitleda teda selle või muu konkreetse tulu- või varaliigi soodustuse saajana, kui pädev asutus teeb pärast asjaolude kaalumist kindlaks, et see isik oleks selle soodustuse saanud lõikes 1 nimetatud tehingu puudumisel. Taotluse saanud lepinguosalise riigi pädev ametiisik peab enne teise riigi residendi selle lõike alusel tehtud taotluse tagasilükkamist nõu teise riigi pädeva ametiisikuga.

ARTIKKEL 28

LEPINGU JÕUSTUMINE

1. Lepinguosalised riigid edastavad teineteisele diplomaatiliste kanalite kaudu kirjaliku teate lepingu jõustumiseks vajaliku riigisisese menetluse lõpetamise kohta.

2. Leping jõustub hilisema teate kuupäeval. Lepingut kohaldatakse:

- a) lepingu jõustumisele järgneva aasta 1. jaanuaril või hiljem saadud tulult kinnipeetava maksu suhtes;
- b) lepingu jõustumisele järgneva aasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisperioodil tasutava muu tulu- ja kapitalimaksu suhtes.

ARTIKKEL 29

LEPINGU LÕPETAMINE

1. Leping on sõlmitud määramata ajaks. Kumbki lepinguosaline riik võib lepingu lõpetada, teatades sellest kirjalikult teisele lepinguosalisele riigile diplomaatiliste kanalite kaudu hiljemalt kalendriaasta 30. juunil, kuid mitte enne, kui lepingu jõustumisest on möödunud viis aastat. Sel juhul lõpetatakse lepingu kohaldamine:

- a) teate edastamisele järgneva aasta 1. jaanuaril või hiljem saadud tulult kinnipeetava maksu suhtes;
- b) teate edastamisele järgneva aasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisperioodil tasutava muu tulu- ja kapitalimaksu suhtes.

Selle kinnituseks on valitsuste volitatud isikud lepingule alla kirjutanud.

Koostatud New Yorgis 23. septembril 2025 kahes eksemplaris eesti, inglise ja katalaani keeles; kõik tekstid on võrdselt autentsed. Tõlgenduserinevuste korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi nimel

Andorra Vürstiriigi nimel

Margus Tsahkna
Välisminister

Imma Tor Faus
Välisminister

PROTOKOLL

Eesti Vabariigi ja Andorra Vürstiriigi vahelise tulu- ja kapitalimaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise ja maksupettuste tõkestamise lepingu allakirjutamisel on pooled kokku leppinud järgmises, mis moodustab lepingu lahutamatu osa.

I. Artikli 25 (Teabevahetus) suhtes:

Lepingu jõustumisest olenemata võib teabetaotluseid esitada üksnes 1. jaanuaril 2017 või hiljem algavate ajavahemike kohta.

II. Abi suhtes maksude sissenõudmisel:

Kui Andorra nõustub pärast selle lepingu allakirjutamise kuupäeva mõne teise riigiga sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu või konventsiooni alusel lisama nimetatud lepingusse või konventsiooni OECD mudellepingu artiklile 27 sarnase artikli, siis kohaldatakse samu sätteid ka selle lepingu lepinguosaliste riikide vahelise abi suhtes maksude sissenõudmisel.

SELLE KINNITUSEKS on volitatud isikud protokollile alla kirjutanud.

Koostatud New Yorgis 23. septembril 2025 kahes eksemplaris eesti, inglise ja katalaani keeles; kõik tekstid on võrdselt autentset. Tõlgenduserinevuste korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi nimel

Andorra Vürstiriigi nimel

Margus Tsahkna
Välisminister

Imma Tor Faus
Välisminister